

на Бенковски по казанитѣ села; особено живо е расказано за участъта на *падаритѣ* въ Мечка и Поибрене, за циганитѣ въ Мухово и за турцитѣ въ Махалитѣ.

На стр. 51. подѣ бѣлѣжка, автора не вѣрно съобщава, че Бенковски, божемъ, знаятъ езицитѣ: *турски, арапски, персидски, гръцки, полски, романски и италиански!* . . . Бенковски владѣше устно само слѣднитѣ чужди езици: *турски, гръцки и романски*, а българския езикъ писмено владѣше толкова, до колкото бѣ успѣлъ да го научи на четмо и писмо Ст. Заимовъ въ продължение на 9 мѣсеци (отъ мартъ мѣсець до 20-й декемвр. 1875 год.). Заимовъ редактираше и издаваше (прѣзъ 1875 г.) сатирически вѣстникъ „*Михалъ*“. Бенковски, въ качеството си агентъ на вѣстника, се навърташе въ редакцията и всѣки день му се даваше отъ Заимова по една порция отъ „българската азбука“ по *Войниковата граматика*. Въ качеството си агентъ на вѣстника Бенковски се показва извънредно честенъ и дѣятеленъ; въ продължение на три мѣсеци (май, юни и юли) той внесе въ редакцията суммата 4000 лева (200 наполю); прѣдмѣтната сума се похарчи за организиранieto и експедиранieto на *тайната четница* въ Царе-градъ.

На стр. 48 автора излазя изъ релситѣ на историческия си расказъ и се качва върху релситѣ на днешнитѣ *руско-български недоразумѣния*; пада въ *лиризма* на рускитѣ социалисти и бидейки обзетъ отъ *руссофобоманията* си несправедливо гади Русския царь Александръ III; нарича го **коронованъ бунтовникъ** и *крадець на чуждитѣ корони*. Навѣрно прѣдмѣтния откъслекъ автора е билъ приготвилъ за в. „Свобода“, а случайно го е вмѣстилъ въ „*запискитѣ*“ си.

На 22 априли тържественно се извършило „*Освѣтяването на Панагюрското знаме*“.

— „Рапо сутринта камбаните и клѣбалата забиха. Тие извѣстяваха на Панагюрското и околното население извършването на тържественния актъ. Скоро улиците около къщата на П. Х. Луковъ са испълниха съ любопитни, повечето жени и дѣца, защото мъжете бѣха по пунктoвете. Тие бѣха напичени съ най-скъпнитѣ си дрѣхи“ . . . (стр. 56).